
مہروان

MEHRAWAAN

براہوئی شاعری

غنچوار حیات

ہراوخت اسکا کنا مہر آنے یقین برے

ہمووخت اسکا ای دتچا کہ مریو یا کہ مفر

غٹ حقائق خوندى اُو

براہوئی شاعری
شہینک سال:
کمپوزر:
سرپرستہ:
بہا:
شہینکار:
ملنگ ناڈس وپت:

غنخوار حیات
مارچ 2019ء
رحیم زام
ہتکلین گرافکس
200 روپئی
اوتان کلچر اکیڈمی۔ بلوچستان

پرنس بک اسٹال پرنس روڈ کوسٹہ، نیو بلوچ اسٹیشنری عیسیٰ چاہ اڈا نوشکے
مبشر شاہ، بک شاپ اینڈ اسٹیشنری، انام بوستان روڈ (نزد سجاد ہوٹل) نوشکے
سمیر بک شاپ، سبزل روڈ نزد بلوچستان یونیورسٹی کوسٹہ
لکھ منت وار: خصوصی مالی کمک: بکری عبدالملک راسکوئی

پناٹ

کنامہروان آپدستاراتا

شاعری کناروح ناتوارے

وخت وخت سوچیوہ کہ اگہ شاعری متوکا تو زندگی نا اولیکو جلاہو تون ای ڈھیر
مسوٹ۔

ہو دا شاعری اس کہ کئے داخرینا زند، بخت ننا دا بے مونی وخت نا ترندا نگا
شامات آتے آن بچفسہ دا سخت انگا دڑدی آ، مرکی آدوراٹ ہم داسکان زندہ
تخانے۔ ای نثرنا پارہ نا ہم بسوٹ نثرٹی ہم لکھائٹ ولے شاعری کناروح نا
توارے ہرا کہ اُست ائی مُدای دھڑکک شاعری تون ہر کس اُستان ہُوب
آن ہنگر نچ مس ولدا اوخوئے ہم شاعری آن مُرکنگ کپک تینے۔ دُنکہ ای
پانگ اُٹ کہ شاعری کناروح ننا تواریے تو لازمے اگہ روح نا تواریے سلیس تو
بندغ کہک:

کنامہروانا خوانوک وکنا شترتے گلوکارتا تواریے خفتورکا شرمنداک داغٹ
نماہر و قدردانی اے کہ اسیکہ واسہ مجموعہ کلام اس شون تریسہ نم مہروانا تے کن
”مہروان“ نا پین اٹ کتابی دروشم ٹی شینک کنگ اُٹ۔

داکان مہٹ کناؤ کتاب چھاپ مسنو ہر افنتی چار شاعری و پنج نثرنا کتاب
 آک اوارو۔ زند موقع تس تو دا تخلیقی سلسلہ و دافتا شینکاری برجا مرو۔
 ای ٹکری عبدالماک راسکوئی نا انتہائی مشکور اٹ کہ دا کتاب ناشینکاری او نامالی
 کمک آن بید ممکن الو۔ زبان و ادب تون او نا دا اُستخوانی یقیناً سنا کڑزک۔
 کتاب ناشاعری تے حسب دود احمد نعیم شون تسونے دارداٹ او نا لکھ تورو کہ
 اودامی کنتون کمک کار مرسہ کنا کاریم تے بریفہ زیبائی اتیک:

نماہراتا طلب گار
 عنخوار حیات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

معبود

معبود و کبریائی
تخلیق کارِ آدم
عرش بریں ناخالق
کل آن بزرگ برتر
اللہ و لا اله الا انی
نی باطن اُس فی ظاہر
ہر ابتداء عن اول
ہر انتہاء عن آخر

.....☆.....☆.....

رحمت العالمین ﷺ

صادق اُس نی تو امین اُس
رحمت العالمین اُس
نی نبی آخر زمان اُس
خاتم اُل نی مرسلین اُس
جاہلاتا سر زمین آ
نی اتوک اسلام اے دین اُس
نی امام اُس انبیاء تا
عرش اے مولا نا جبین اُس
ناپن نٹ قرآن نازل
ہفت انگا روشن مبین اُس
جلوہ غاک نا دا ڈغارا
عرش اُٹی سجدہ نشین اُس
کلمہ اے توحید بنا خن
نی عقید اُس یقین اُس

غزل

تختی تہ کننا سیدو او متو بے پام کنے آ گدرینگا
دا مہرنا مرک آ او بتو ولشام کنے آ گدرینگا

بنگس نی خلق اٹ چرکاؤ و پوہاڈ کریراگل بالیک
ہرازمغ دتر چرتموک اس ہموزام کنے آ گدرینگا

ارمان تے تھارک لمبہ ٹی سنگسار کننا جوزہ تے کریر
دڑداتا بناء ٹی نی اسس انجام کنے آ گدرینگا

دازنداٹ صورس اُف کریر کننا مونا کنے پاھوتسور
ہمو ساہت ننا ہیت اے نی کہہ ہراگام کنے آ گدرینگا

تو بے اے کریرک اوگٹو استاتا کہ خن تیٹ مش شاغار
ہموشام کہ رُژن اے اوکسفیر ہموشام کنے آگدرینگا

نی وجدائی زار تے تنگاس پارلس خرین اے زندناپن
ہراجام اے کہ تنگاس نی لاڈی او جام کنے آگدرینگا

شہرت آن مُست رسوا اسک شہرت اٹے ہم تو شرمسک
غمخوار حیات انت پن کٹا بدنام کنے آگدرینگا

.....☆.....☆.....

غزل

مہر اٹ اُنگ اے کنے
گنوک کنگ اے کنے
دے پے دے آن زیبیل
تینکے دَنگ اے کنے
ہجر نانا نشترزنی
تہہ ٹی کشنگ اے کنے
سیلہ س اف پھل آ سے او
جومب لنگ اے کنے
ای تو جوڑاٹ اودے
انتے پھرغنگ اے کنے
کنے آن شاد درے
زاراٹ ساتنگ اے کنے

دَمک	کنڈو	کننا
مگہ	ہلنگ	اے کنے
چاوه	بڑزی	تن بھک
بخت	ارفنگ	اے کنے
گل	امر	کپر حیات
اوکہ	بختنگ	اے کنے

.....☆.....☆.....

غزل

ہر درآ تسک ملاسی نس سمندر نا طلب
دے پدے آن زیات مسک جام ء وثر نا طلب
عشق مس ساقی تو وخنس الھی ءے مہ کشی
تس فقیری در درآ دُن بس ہمو در نا طلب
امتحان اے دژد وغم تا مہر ا سینا امتحان
خلق کل بے مہری ایتک مہرے دلبر نا طلب
رازپاشے حق والاک ، حق خنار پاھوتے آ
شمس، منصورتون اٹلحق حق اے اصغر نا طلب
مزل آتا گر نشان سکرات آتون خن تیٹ برے
دروت بلیک خن تیٹ صلیب اے ہر پیغمبر نا طلب
اخہ در معراج بشک عشق اے سچا غا حیات
عرش ننا استار و قسمت ناز پرورنا طلب

غزل

اگہ تینے آ رسینگوٹ، تونا جہان آ رسینگوٹ
داتینا بال خودی ٹی، اے آسمان آ رسینگوٹ

ای گواچنی تہ پیروکار، وانی دروغ پوریا
مروے ائس اگر ای، نماگمان آ رسینگوٹ

کے راج بادوی دتخس، تڑیٹ تینا دوی اے
کنا زبان اے کیرگنگ ای ہر زبان آ رسینگوٹ

ای سرالیوہ تارمہ ٹی، کورس افٹ ای خنی اُٹ
ہرانا سگھ نے اُٹے اف، ہموتران آ رسینگوٹ

ہراکسرنا چیدہ اُس، ہموٹی برسہ اُٹ ای ہم
اناتے کل اے لغت کرسہ ناگدان آ رسینگوٹ

غزل

خنتے آن خن کشکپہ
پھل و گلشن کشکپہ
ہجر ا سینا لڑتے آن
دڑدین کشکپہ
روح اے دا جان آن کنا
کپہ پن پن کشکپہ
آسمان اٹ سرخلوک
چاڑدی نن کشکپہ
نی ہوس نا پنچہ میٹ
مڑدآ توڑن کشکپہ
دا حیاتی نا درآن
کنکھ سوسن کشکپہ

غزل

بدن بدن کہ دا ، سِکّان بے سِتر مسون
دازندگی نارَندا ٹی مدام گر مسون
داعمرے سرجم آ گوآن پن نس کٹنگ کن
کرین پن ولے زمانہ ٹے نن شِرمسون
اے خن تا دیدا ٹی عقل اے تینا تورنگ کتون
مروئی الون اوڑکے ولے بتر مسون
نما اس مہر ہموناننا اسل الو
رقیب اے پا داگوچن آن ہراڑے بر مسون
کریر عشق اے صلیب آ او میخ حیاتی نا
گل آتا شوق آٹی شِنزہ تا پٹ آگر مسون
حیات مہر ننا مستاگری ٹی نن ہرجا
ہموک پوغ شلار اوفتے آ نن پھر مسون

غزل

بہ ہر ڈدے کنا خن تے ٹی مچ کین
نارنگ اے گل و گلشن تے ٹی مچ کین
برک بے مہری آن رکھن دا مہرے
بہ مہر اے اُس تے دھڑکن تے ٹی مچ کین
پدا روباک با شیر آ یلہ و
برک داشال اے چلتن تے ٹی مچ کین
مرے گلزار ہستین لمہ ہنکین
برک دادشت اے سون تے ٹی مچ کین
برک خن تیٹ دسن خننے حیاتی
برک وادیدے دیدن تے ٹی مچ کین

.....☆.....☆.....

غزل

کنا کنا مونا کنے ترٲینو ھر
زنج ارمان تے اوکرینو ھر
پد نے آن کر یقین کنا ججا
زندنا دیک دا خرینو ھر
ہجر 'نا! اُستا کنا آماج اے
اخہ یاداک نا کینو ھر
شور و پارود ناگون تا سیجا ٹی
شعک دڑداتا ہم ھنینو ھر
اوقا ھیت آک ھنگمین و گر
اُست ا ٹی زار اودسینو ھر
پوغ دیدہ تے آ تخانو دا
پھل اے خاخرمیٹ ٲٹینو ھر
داگناہ تا ندامت آک حیات
کنا نختیان کنے ٲٹینو ھر

نی گام گام آبدل کیسہ گل بدن پوشاک
ای تارتا سر خلیوہ بے بدن دشت اٹ

ازل ازل تا خلوک اُن اجل اجل تا خلوک
کہ ونڈ ونڈ دتر پُر ننا سخن دشت اٹ

خنان تا سریلہ اس عشق ننا جنون درو
کر یکہ دور ننا شاعر شمن شمن دشت اٹ

وطن نا چند بے وطن کہ دا وطن ٹی مس
خوینک ٹپی وشو لک ننا وطن دشت اٹ

حیاء و حسن بنا گودی گلم نس دیر آ کہ کسک
ستم تا مسونے باہوٹ گلبدن دشت اٹ

کرینو خون اے بلسم و گلاب و گواڑخ نا
دتر دترے لپ لپ پیرہن دشت اٹ

نی داڑے عیش و عیاشی تے ٹی اریس آختہ
تخانے کاٹھے دل دستہ مڑ دوزن دشت اٹ

بدر بدر کنا تینا کو کنے آن غمخوار
امن امن کہ داچنے کنا ٹمن دشت اٹ

.....☆.....☆.....

غزل

ساتوی شنزہ تو بشام اے دتر
داڑے ہر شام آ تو گور بام اے دتر
چیدہ غاک کل اریر خین خین
دے تدے اونا کہ ہر گام اے دتر
شیر زال آتے بیر فیر داڈول
تخار دل دستہ تا حنام اے دتر
داسرا باتا سفرئی ہرجا
تکلفین تینو ہوشام اے دتر
تخرہ کل خرنی اس روح اٹ
یار ایہن کنا بدنام اے دتر
سلے پینگن کنا سنجہ نا زباد
دیر آلو تسو گلغام اے دتر
تازہ غازیک کریر یادے نا
حیات وا تسنو نا زام اے دتر

غزل

چراغ تارمہ ٹی ڈھلنگ مفک
خویک خنتے ٹی تورینگ مفک
اوار شبنم و خاخر مفسہ
کہ دیرا لوزئس ہم لکھنگ مفک
سہاٹ بھاز ای عذابے ہجرے
دامری داسا، پے سنگ مفک
ای بندہ ، بندگی نا ، نی معبود
حیات سیالی دا کشنگ مفک

.....☆.....☆.....

غزل

تکے تو زندناہر جام خریدنے داڑے
شہدنا شیرکن آاے تام خریدنے داڑے
مہر ۽ بے مہری ٹی ٹنگا نو سر دارا آہر
مہر ننا اول و انجام خریدنے داڑے
پارہ کہ مرک ننا اے ساہت مریک زارا مبار
آئے سہ شام ۽ تہ ہر شام خریدنے داڑے
کل اوار و دا گناہ ٹی کہ زار کنفیر نے
نام ۽ عنخوار ننا بدنام خریدنے داڑے

.....☆.....☆.....

ہر افس اصل ٹی اوقک اریر
نن کہ ساڑی ان چس افس نن

.....☆.....☆.....

اے کہ دیوانہ جہان پانک تا
 ہو ہمو سار بشخارا کلے
 اے کہ شنزرا تیٹ رواں کارا
 گل وگلزار بشخارا گلے
 اے کہ نن تارمی تاشب گردو
 ہمو استار بشخارا کلے
 اے کہ کاٹم تتخانو دلدستا
 ہمو دستار بشخارا کلے
 اے کہ فن آن نابلد نیتو
 ہمو شہکار بشخارا کلے
 اے کہ اودیہو نختیان تینا
 ہمو کژدار بشخارا کلے
 اے کہ بس غم سہنگ کہ زندہ و
 ہمو غمخوار بشخارا کلے

غزل

تورک مُرآن گلاباتے اودیدارا کہ ہم ہلپک
ننادا مہرانا ارمان تے اوسنگارا کہ ہم ہلپک
ہجر ننا تیک عذابے اوکنے ہر مدّ اٹ
جوڑتے آہورے تنک دُردینا کوکارا کہ ہم ہلپک
کنے پارینے نیتو ہمرا اٹ ای زندے تمام
قول آتینا اوسلو کے ولے اقرارا کہ ہم ہلپک
خنتے شان ایتک او مُرآن تُلسی سے ئی
کیک بے خُد کنے واسارا کہ ہم ہلپک
داعچیو اونا فطرت ا سے غمخوار حیات
مہرے منگ واکنے مہر ننا اظہارا کہ ہم ہلپک

.....☆.....☆.....

غزل

کل شار زرابٹ تمو کے
ہرجار زرابٹ تمو کے
پہنادا سمندر نا کودک
پینار زرابٹ تمو کے
تو بے اے بیٹو پو غ آ تیا
استار زرابٹ تمو کے
کاشمک درنجوک پاھوتیا
دستار زراب اٹ تمو کے
دا برف تفو کا بشخندہ
ہردار زرابٹ تمو کے
ہرداغ ارے باسُن داسکا
کتار زراب اٹ تمو کے
صحرائی حیاتی نا ہردے
غنمخوار زراب اٹ تمو کے

غزل

برک پُرزباد انگا غنچہ ٹی بر
ہتمک شعر پارہ ناکوچہ ٹی بر
ہرا سڑدرا زاری مولائے کیک
ہمو تہجد ہی آ نی سجدا ٹی بر
داشین اے تہارا نی روشنائی ایت
کنا کورا نگا خن تا دیدہ ٹی بر
اَریس کوہ قاف نا پری کس نی گر
مرے آزمانک وکسہ ٹی بر
حیاتی نا شعروخن تا نی زیب
بتوس مطلع ٹی گر تو مقطع ٹی بر

.....☆.....☆.....

غزل

برہرک خننیاں چٹنگ اے دتر ہجرا ٹی نا
زندگی ناکنا کنگ اے کسر ہجرا ٹی نا
ای اٹ تو بے اے زرا بٹ تخوک استاتا بدن
مُغن اے شام مفک کنگ سحر ہجرا ٹی نا
پارہ مری ٹی محبت نا تخوکے طاغت
نی ہم تو خواسہ برے عشق اٹ اثر ہجرا ٹی نا
کناروح اے نمایا داتا اے برزخ ٹی تخوک
مسونٹ ای تینا زندان بدر ہجرا ٹی نا
زندگی نا ہر مراد نیتونے غمخوار کنا
خلیوہ ناگماں بیران مفر ہجرا ٹی نا

.....☆.....☆.....

غزل

تینا زات آن مر پیشن
نی سومنات آن مر پیشن
پھرغ بت اتے باطن نا
لات ومنات آن مر پیشن
اے کہ زات اٹ بندی کیک
اے کم زات آن مر پیشن
مچے ردوم آل بودس کر
سُر نپات آن مر پیشن
امن سنا پھلاتے چٹ ایت
جنگ وفسات آن مر پیشن
شابتی اس دوئی کر
اینو حیات آن مر پیشن

.....☆.....☆.....

غزل

خنک نادڑار روح اٹ بے در کریر اُستے
نادیداسے نا جلوآک اُستان دریر اُستے
ہمد جنون اسے تو صحراک مسرآباد
خنک باغوان اسے نا دشت اٹ دسیر اُستے
نا شوق اے آشنائی پھرنا ننا غورے
مقتل ٹی بندغی نا دُرواٹ تڑیر اُستے
ہردم نظرنا سخت اس یخنگا جوزہ غایتا
دیداراسے نا لمباک پوغ آبیر اُستے
غنخوارکوئے قافی حوراک بسو ، سرشام
نودآتے آن ہلکر زلف اٹ گوفیر اُستے

.....☆.....☆.....

غزل

برکتو سُهَب کرنی داشام اے دژدِنَا
سنگت دُعا کہ خواوانی انجام اے دژدِنَا

سَلانے دے ٹڑینک ائی ٹپاتے اُسْت سَنَا
اُسْت آ اسیکہ شانی واپام اے دژدِنَا

سکرات اے کنکہ ہر لمہ مری نا دلربا
دے نے آ سرکروئے پیغام اے دژدِنَا

ساقی نا بے رخی تے آن مس حال دا کنا
بس اوغیسا کنیوا ہرجام اے دژدِنَا

غنمخوار حیات سوچ پا منزل کہ مُرانگا
ہر موڑا غمک دسوکو ہر گام اے دژدِنَا

غزل

کنا نازاتے او ار فینے منہ دے کن بس
خن تے خن تے ٹی او د سینے منہ دے کن بس

زوس ولدانہ کنے دشت ائی او قیدی کیک
پھل و گلزارائی درینے منہ دے کن بس

ڈم تس مش تیٹ سخن دانی اے حیاتی نا
شاعری کنتو او کرینے منہ دے کن بس

تاحیات نیتو دوپہ دو ای مروٹ پاریکہ
قول کس دُن کنتو او کرینے منہ دے کن بس

.....☆.....☆.....

غزل

کنے نی خن تا دیدہ غان دوست اُس
کنے ہر دوست آ رشتہ غان دوست اُس
نی اُس ساقی تو مہر ننا ساقی
کنے زگس نا غنچہ غان دوست اُس
خداچانک اخس کبین اُس نی
کنا اُست اُس نی دھڑکہ غان دوست اُس
کنا تقدیر ننا تو بے اُس نی
کنے مہراتا قصہ غان دوست اُس
حیات اُس نی کنا غزل تا زیب
کنے شعراتا مقطع غان دوست اُس

.....☆.....☆.....

غزل

خن تا نم پھل اسے
تس نظم پھل اسے

بارک دڑداتے آن
اُسے ہم پھل اسے

ہر زرابی کرے
نا ستم پھل اسے

انتے بستنگ اُسک
دڑدوغم پھل اسے

ہجر نا دُن کرے
بے بھرم پھل اسے

وارا لتاڑینگ اے
نا قدم پھل اسے

لکھسا بیرنے
داقلم پھل اسے

جوڑتے آنا تخان
اے صنم پھل اسے

نیو ہرجاحیات
ہم قدم پھل اسے

.....☆.....☆.....

غزل

دوست وساء آن کنے دستارو شوان
ہمرہ تو بے تو اے استارو شوان

سوگو، راہشونی نا داجوزہ ٹی
شینکو جل تے ٹی وا شوتاروشوان

سج اے برنازا توہر چنگ آنا ساز
کے سفرتارمہ ٹی کوکارو شوان

داسکا دنگو ڈھیہ ٹی پلکی آ
چر اے نا سوچ ننا غنخوارو شوان

.....☆.....☆.....

غزل

دا عشق گنوکى سے اسل ساراٹى مفك
داپنڊپتايت مريك گلزاراٹى مفك

داروح ناسيالى سے هرا باطن اٹ مريك
داشين اٹى تقديراٹى استاراٹى مفك

بلنگچ نى اونا دا واج و فيشن آ
كاٹم اٹى عقل تو مريك دستاراٹى مفك

اوحسن اسے لافانى وتالانے جهان اٹ
اونا خريد مصرنا بازاراٹى مفك

چلك دترے غنخورمهراتا نگاه اٹى
اونا كشتش تو هراسه تيدار اٹى مفك

غزل

گُلم گُلم ٹی کہ زارِ تینگان
دابے خودی ٹی وا سارِ تینگان
ناکمالے نی ہر اے ساقی
سہیلی مدّاٹ بہارِ تینگان
ارین مخمور پُر خمار اُن
ناخن تا دیدآن خمارِ تینگان
دا مہراسے نا صلہ ے نتون
ستم تو دھوکہ ہزارِ تینگان
حیات سنجے سفر وفانا
دا لوڑ و دنزاٹ عُبّارِ تینگان

.....☆.....☆.....

غزل

او تو چراغِ نُن تے ئی
کیرا سفر دا خن تے ئی
نے دوا بتر مشکل ءِ او
خزموڈنو چلتن تے ئی
اندرو، او باطن ئی بنا
پٹ اے تانی ویدن تے ئی
عشق ننا جوزہ لمبہ خلی
طور مرے دیدن تے ئی
شین آتو ویران ازگا حیات
پھل دسیر گلشن تے ئی

.....☆.....☆.....

نظمیات

.....

نیتو مریو

.....

نیتو مریو

مهر بریک

شعر بریک

خیال بریک

لوذا تا نو داتیٹ پدا

بال تخیل نا کنا

دم درا؛ استاروا کیک

ساتنوس لوذا تا مریک

نیتو مریو

لڈیسه هر رنگ بریک

بیاض ائی دا

پھل وز باد

رنگ و پر یک

پرک و بلسم تہ لڑیک

شومی مہلب التوہتم
سرخلیک سرہال التودن
مہرناپن
زندناشوق
روح نناژژان
سا انادم
عشق ناپن
نیو مریو
مست بریک
ہانی و سمل تو اوار
شہ تو اوار
قاضی کنا
میر انصیر
خو کا دمس
خف ائی کنا سازخلیک
فیض ننا ساز

لیٹے لاڈے تو پدا
چنگ ناساز
نازل آناز
نیتو مریو
چلتن محک
شال رُ دک
ول تیٹی بولان نا پدا
زند کنا مہر دسک
”روح کنا
گام خلیک
جل تیٹی پارو دنا وا
شور ننا ڈھل تیٹی تچک
لمہ ننا او، زان اے خیال آمیٹ اتیک
کاٹے خل تے آتھک
تُغ تے ہُشک
بے تھی کیک

سن درست آسن
تو بے تو بس ہمر ہی کیک
چشمہ نادیر تے ٹی چڑہ
زیب اے خنک
او ہم ہمودیراٹ وھک
پھل نس مریک
گوارخی و
روح کنا
وانماختیان رُدک
دُرّ دسک
گال تفک
تو لک او پھلین استیو
قصہ خلیک
اکڑے تا بکڑاے تہ
خرم خدومورے پدو
وادوپہ دو
ندر مریک

مَش تیکہ دا
روح کنا
ہاف آن تدک
آس آن تدک
کاٹم اے دل دستہ تھک
ڈڑدسہک
بین سہک
ٹپ وشتارک
پوٹڑونگ
گھٹ وتلار
لوپ آتو جل
اوناکسر
دیدہ دتر
سوختہ جنغر
تیکہ و بینٹ
بارونا جوڑک
دے تیٹی ہوشام نناو

اُف ہم زرس
کپک نی ہر
روح کنا
مرک سنا پلو پڑاٹی ہم
نیکہ حیات
عشق سنا زگرا نگا دا
احساس اے اتیک
نیتو مریو
مہر بریک
شعر بریک

.....☆.....☆.....

دامہر گنوںکی سے

.....

دامہر گنوںکی سے

داسارے دیک خودی اے

ہوشان کیک بہوش

ہچبر اور مفسہ

داعشق و عقل سنگت

گر عقل مس کسے تون

او عشق حیات کپک

داعشق گنوںکی سے

دامہر گنوںکی سے

نی ہر ادے گنوک مسوس

ہمودے گڑانی کتو

مہرے بناء کروسک

عشق اے بناء کروسک

چاہ انداخہ مس مہر کٹانما

.....
مہر بے مہر مس

مہر اُستان انا

اے کہ قول اُس کر لیس

اوانا انت مس بھف

قول اے گیرام کر لیس

بید کنے آن د کہ زندتد پیک نی پار لیس کنے

دے اینوشام مس

چاوہ ہندراخہ مس

مہر کٹانما

.....☆.....☆.....

اگر ادریتو محبت کیسا.....؟

.....

پارہ ایلوک

ہنگمین اسے اُس

کنے آزار جُشائس ہڑدے

پارہ ایلوک نے گلاب وگل پھل

کنے پت تسونس نی ہر گام آ

پارہ ایلوک ماہکان اُس ماہ

کنے ماہ گیر نا گواچی نی کر یس

پارہ ایلوک نے درمان اے غم

کنے ڈر تسونس نی جی تبادل

پارہ ایلوک مہروانہ سے اُس

کنے بے مہری ٹی دھکے تسونس

کنتو کپسہ محبت خبرے

پاگر ادریتو محبت کیسا.....؟

برک

برک ساتوی مُدّ و موسمُ ٹی وا
دسین رنگ اے مہراتا بلسمُ ٹی وا
برک بال کین بڑزا آسمان ائی
شِلن جمراتا دروشمُ ٹی وا
برک پرک اے قیدآن آزاد کین
برک عشق ننا دے وایادکین
برک چچلو شنزہ سے ٹی گنین
برک کل جہانان یکتا مرین
برک ڈھل تے ٹی خلق ننا رُم کین
برک دُرْدآسے خن تے ٹی گم کین
برک مہروانا گلین شال آئی
مرک نی پری نس برک بال ائی
برک چلتتی مش ننا دامان ائی
برک سیل * ننا مُدے شاشان ائی

برک شعر پانا لڈے لیلوے
 برک خلقا کانا لڈے لیلوے
 برک چانڑی نن تا دیدار اتو
 برک پھل اتو برنی گلزار اتو
 برک دوپہ دوپہ تینا عنخوار اتو
 برک صوب سنا رزن و استار اتو
 برک زیب اتو نی نما دار اتو
 برک شیرکن انگا نی گفتار اتو

.....☆.....☆.....

چورک

.....

خود سرا ضدے آسرہ سمجھک
 اوکنا مہرے مسخرہ سمجھک
 دیک ہوشان کہ حسن فانی اے
 جال اے موکو نا ہم ارا سمجھک

.....

داوحشت ناآبیاری کن؛ انسانی صداقت اے کسفر
نفرت ننا تینا خاطر او؛ وا مہر و محبت ے کسفر
واچلتن آ بشامی مدّاٹ؛ پارا کہ دتر نا شنز نس مس
داچنکا قیامت اٹ ولدا؛ او بھلا قیامت اے کسفر
کل کانبو مبارکی ایتن؛ حیرت اے دُننگا بادُر نا
اوتینا کہ حیرت اٹ داڑے؛ نما علم ننا عظمت اے کسفر
دُن گوڑ کریئر کرگز آک؛ وا امن ننا شائتلی چونڈارا
ہر شکل اٹے بندغ نا خرماک؛ نا امن ننا زینت اے کسفر
ہچ کوک تورک اوکس اے؛ چچی ٹی شلارک تیراتے
پاریر کہ غیرتی اُن نن؛ دا کہ خلق ننا غیرت اے کسفر
مسک دتر چُر دوارہ قلم؛ مودس کتابتیاں بش مس
غنخوار حیات نا شعر تے اُشار ہر لوز ننا رنگت اے کسفر

.....☆.....☆.....

جنوزان آتو بے

.....

شارنا تھوک زارو
خن تادیدہ غاک گارو
لمہ غاک بے سارو
.....☆.....☆.....

تو بے ہم جنوزانے
لمبہ سے ٹی آسمانے
بیم ہر جاتا لانے
.....☆.....☆.....

بند غاک بے مونو

زندگیک بے شونو

جیرہ غاک نیونو

.....☆.....☆.....

بلسم آک دتر چرو

موسماک دتر چرو

خولم آک دتر چرو

.....☆.....☆.....

رشته غاک سیاہ مارو

بادوئی ٹی کتارو

سنگتی ٹی غدارو

.....☆.....☆.....

پین ناوختا بے واک اُن
تین پہ تین آشیراک اُن
زچاک آتے آن چاک اُن
.....☆.....☆.....

کل اُراک ادیرہ و
بے تو ارریسہ و
زندہ افس مُرداو
.....☆.....☆.....

داحیات ہم گنگے
کائنات ہم گنگے
اونازات ہم گنگے
.....☆.....☆.....

گمان دا اس

.....

گمان دا اس

بریک او کنتو

مریک سببو

کنا دا غم تا

دا زندگی نا

او کیک کنتو گرتی اے ہم

گمان دا اس

مریک او سنگت

سفری سخت آ

او ار رخت آ

چٹ ایتک استار

تہارا بخت آ

گمان دا اس
مریک او ہمرا
سفریٰ غم تا
مریک غمخوار
دا ستم تا
ولے بتواو
گمان دا اس
بریک او دے اس
ولے بتواو
بفک او شاہد!!

.....☆.....☆.....

زند

.....

زند باہوٹ اٹے دڑ داتا

داڑے در پد رے

زند بے جون سفر کیک

اونا کا ٹم تمپک

زند ہوشام اسے

دریاب آن مر

زند و لشام اسے

گل بالی تا کونٹ آتو لوک

زند زندان اسے

ناختیان مر

زند داخوک اے زندگی ناپن اٹ

زند دامرک اسے باور نے برے

.....☆.....☆.....

دڙد

.....

دادڙد

نماجر

نامري

نابرخي

کنا اُستان دونو چنڊک هليک وارنس

که زندگي ناکنا کل سفر

گڻپ سليک

.....☆.....☆.....

آگہی

.....

آگہی سہب سے

نن تیٹی تہارا نگا سفر کیک

آگہی رُژن سے

عقل آن مریک شینک دُرک خنتے ٹی

آگہی مہر سے

پرک تے اتیک پھلاتے

آگہی عشق سے

مستیں تو کلی اے دیک گدان آسمل نا

آگہی راز سے گر پاش مس مرید اتے

گرڑا بند بنداداغ تر فک بے خُد کیک

آگہی وجد سے

منصور سے پاھوتیا دیک

آگہی سُر سے
چُکاتا، طوطکی تا تو اراٹ شوہا ز کرتانی
آگہی جوزہ سے
تل مش تے داتیک جوش اٹی ہم ہر
آگہی خاخرے
لمبہ ءنچو لو کے نی چا
کس آگاہ مس آگہی آن تو
تینے تینٹ اوہشک !!

.....☆.....☆.....

ہجر

.....

ہجرتیسا

ملپسا

مہر کیسا خنتے تونی

خواسا خنتے

خنتے تینا شان تفسا

.....☆.....☆.....

کنکھ او مہر کرے

.....

کنکھ او مہر کرے

کنے خن تیٹی دے

اُست ا سے

اُست اتخا

غمتا درمان او مس

جانِ جانان او مس

او محبت نا بھلو

کنکھ ماڑ لیس تھے

تولھے تخت آ کنے

کاٹم آ تا ج کس تخا

ہندا ماڑی ٹی پدا

اوار کنتو کنا

کنارا مان تے کل

کناجوزہ تے او

کنامہرا تو اوار

کناشعرا تو اوار

کنے پاھوتسک

.....☆.....☆.....

ناجتمائی آن پد

.....

کنے پاریسہ
نی حیات اُس کنا
نی وجود اُس کنا
کائنات اُس کنا
انت مس
دُن الا
یار پھر غاس کنے
تتیا الاس کنے
ناجتمائی آن پد
لا تمائی آن پد
مسخرئی آن پد
اینوتینا وجود آن ہم
بد بربیک کنے!.....

ای کہ متوٹ

.....

ای کہ متوٹ

شعرک مفرور

ولد ادیرنازیفونا خنتے

نمازیب اے زبیدارا نگا

نما بدن نادا زبادے سجدی آصفت نازاٹ کرو

نماشوخی و تلسی تے دے ہر فو

نے لوز لوزاٹ بیر فو

خنتے خنتے آتخو

ای متوٹ

دیریکہ شعر پاروئے

.....☆.....☆.....

بر

.....

برنا گیسوتے بیو

خنتے خنتے ٹی دسیو

جوڑتے جوڑتے آتخو

دُنکے بلسم الیک نو داتے دروت

دُنکے پرک الیک پھلاتے دروت

دروشم آن دروت الیو

مہرنا قصہ خلیو

نا ای غمخوار مریو

کنادردانہ نی مر

ہیت مَف چپ مرین

خنک خنتے ٹی خلوک

گل نداراتے ہر دک

دوپہ دوپہ تینوا لوک
کان تو بے نادرا
تولن استاتا گورا
مہر کین مہر دسن
گلہ شکوہ تے پدا
دین اُستاتین ن
برنا کیسوتے ملیو
خنتے خنتے ٹی دسیو.....

.....☆.....☆.....

ولے نامہر حیاتی نائے

.....

ہمے دے دیگر ا

کوہ قاف سنا داماں ائی

پھلا تانپا داتو لوک

کنے تو ار کر لیس خننا اشارہ ٹی تینا خڑکانی.....

پاریس بہ تول کنا خڑکا دمس

نی پا غزل کنا خن تے آ

کننا ناز واداز بیانی آ

نا خڑکا تو سٹ

ہراٹ گل گلابا جوڑ تے آ، نا

ہمونا خننیاں نیم کشی آ ای تنگاٹ جام اے عشق سنا گل

ہناٹ سُد و سماغان

دماغن شل مسوٹ

ہندراڑ تو
پدکس بس توس
ناجوڑتے آگل گلاب انگا
نیتو پارے کنائے
زیب زبیداری نا
ولے نامہر حیاتی نائے

.....☆.....☆.....

.....

اُسْت مروٹ انت ای اودے کہ
بے اُسْت اسے او
پوغ مسوٹ ولے کنکہ اسل ہُش تھو اُسْت
اگہ منا کہ وجودے او کنا
تو ساہت اسے کہ بسکہ دایپارا
مہرای کروٹ اوڑ کہ امر
کہ خرمہر اسے او
شعرا ی انت اوڑ کہ لکھوٹ
کہ جوڑہ تے کرینے او گنگ
زندگی انت کروٹ
او کہ بے زندان اٹ

پاوہ بس داخہ اینوارمان اٹ

دڑد مس

دے اس بتو درمان اٹ

.....☆.....☆.....

شکریہ

منتوار

خن تانما

شاعری کن پوسکنو موضوع افس او فک تسر کنے:

.....☆.....☆.....

گل زرین آہنکین اٹ

.....

گل زرین آہنکین اٹ

گواڑ خاک دتر چرو

پُر زراب گھوشا کو

مودہ ئی اے لیلی مور

گل زرین آہنکین اٹ

ہر شوان اے بے ہنکین

دا گدان اے بے ہنکین

گل زرین آہنکین اٹ

چنگ و ساز پنو کے

کم باز پنو کے

گل زرین آہنکین اٹ

ختک کچلی موجھا

خز م و خز ملی موبجھا
مست تو کلی موبجھا
گل زرین آہنکین اٹ
زندمرک انا تام اے
تارپہ تارواشال اے
بے بہارناشال اے
اوپلارداشال اے
نت شپا دکو دک اے
داسکاسہک دک اے
گل زرین آہنکین اٹ
سُہب داسکاتا مورے
سیال اسینا پیغورے
تورک تو بے آہورے
گل زرین آہنکین اٹ
خانخری آموسم تا

ہر خراج اے کا ٹم تا
داجشو کا درو شم تا
گل زرین آہنکین اٹ
لمہ غاتا چر کاوے
سردراتا چر کاوے
ایڑزار تیزگانے
او بیو آسمانے
گل زرین آہنکین اٹ
لمہ غاتا لولیک ہم
مہروانا بولیک ہم
بیگواہ و دسکاتا
گل زرین آہنکین اٹ
سنجد آک زباد رنگا
مہلب آک پچین انگا
داڑے ہر جشوک تموک

گل زرین آہنکین اٹ

داڑے ہم تو برمائے

ہر گلی ٹی رو ہنگائے

نت شپا دلہائے

گل زرین آہنکین اٹ

ایڑ تا بنگڑ یک پنوک

سُر ولیلڑ یک پنوک

ترک واگڑ یک پنوک

گل زرین آہنکین اٹ

.....☆.....☆.....

سانا بند اُس

.....

خن تا دیده

نی وفا اُس

نی دعا اُس

نی سخا اُس

مہرا سینا

شعرا سینا

نی تو سرہال

لوز لوزاٹ

التجا اُس

پھل و بلسم

داقتیان ہم

نی جتا اُس

مَنّ افنا
رنگ و حُسن اٹ
زیب اسینا
زیلا اُس
نی محبت
نی عبادت
ہرگز اُس
نی کنا اُس

.....☆.....☆.....

کیس غصہ نی گر

.....
کیس غصہ نی گر

پھل رنگاک دا

زیلا پڑکاک

شونہی جمر آک

شبنم و پلسم آک

مہرنا موسم آک

شبنم زم زم آک

سازو زیملک غٹ

باگل و سرگم آک

کیرہ غصہ دا کل

گر نی غصہ کر یس

.....☆.....☆.....

اودے آزادی و آجوتی دوستے باز
قفس اٹ قیدی آشنا تے کپوتاتے و بلبل تے

کیک آزاد ہڑدے

ولے

لوزاتے

کنا مہرنا اظہارے

دا اقرارے

کنا سارے

کنا عشق اے

کنا روح اے

کنا جسم اے

دا وجودے

او قید کرینے تینا خن تہیٹ !!

.....☆.....☆.....

گمان

.....

سُہب آتون تولوک اُسٹ

گلشن اٹ یاد اتانا

بارونا پن آتیٹ نت تا تو ارمسک مدان

کس نج آن بس خن تے تورے نازور کا دوتے ٹی تینا

لمس ہموخ ازگا دوتا

اُسٹ اٹی لگو کا مری نازرا بے بخ کرے

ناپنے الگٹ ای پاریٹ نی اُسک اے ”مہراوان“

دوک یلہ مسور نماختیان کنا

چک پدی ہڑساٹ پچس الوس

سُہب اناخ آپرک و ابارونا پن آتے

تارتار کر سہ تینو دنگ اس.....

.....☆.....☆.....

سہی مسوس.....؟

.....

سہی مسوس.....؟

داکہ خلق اٹ اینوگور بام آجا رچین اس

پڑ وکننگ اس داوڑ

وفا و مہر، سنگتی

محبت، ایلیمی، سیوت

انسانیت اے کسفینے

آنا او غرض، ہڑس جو فہ پنی آسوچ

داکہ بند غتے ہم خرما کرینے جوڑ

سہی مسوس.....؟

.....☆.....☆.....

اُف

حنامی آدوک

دوتیٹ شاعو کا خوارک

حنامی آنک

نتیٹ شاعو کا پازیب

کجلاخنک

زُلف آتاشینک

کنا وجودے دریر

اوقک تینائی کریر

.....☆.....☆.....

بیداوڑان

تفینے لوزاتے

شاعری تے

کنا تخیل

تو سوچ و خیال اے

کرینے قیدی اوتارے زلف اٹ

کہ بیداوڑ آن پین پچس

حیات اے سوچ پک.....

.....☆.....☆.....

ہجر ننادے تیٹ !!

.....
موسمک ٹپی

تہوک چرکاؤ

ہتمک دترچر

پھلاک پوغو

ہجر ننادے تیٹ

زبادزارے

تو بے جنوزان

ہجر ننادے تیٹ

غزل کو مودہ

خوینک اے مول* اٹ

شپادے کودک

ہجر ننادے تیٹ

خیال اے بے سُر
ردھم کو بے سُد
نگائے تامور
دازندے بے شون
ہجر ننادے تیٹ

.....☆.....☆.....

برک

.....

برک شبنم تے مچ کین پن پن آن
برک دیدن تے پٹن بلمسم آتیٹ
برک پھلاتے بے جان آکتا باتیٹ تخن نن
برک داہجر ننا بے سہ کا پاس اے تے ٹوینک اٹ قید کین ولدا
برک ناتار س گیسو تا پدا کشکیو ای شوخی ٹی
”برک نن شمال ننا جمر تیٹ
بالی آگو گو تو ن اور بال کین“
برک چلتن نادامان اٹ پن اے برفاب ننا پٹن
برک گور بیچ ننا خ آچرک اٹ
باسونا جوزہ تے نن تورن
خویینکی خن تے تو دتخنس
الینک دو پدوخن
برک ولدا دسمبر نادا گڈی دیگر ہم کانسک

اگہ تینے آن جتا کیسہ کنے

.....

اگہ تینے آن جتا کیسہ کنے

کنا شعراک

دالوزاک

دامہراک

داجوزہاک

دارمانک

داوجود

کناروح

کنازند

کناختک

دادیدہاک

کنا سوچ، کنا فکر
کنا شوقِ تخیل
دا انتظار
خو یزکاک
خماراک، نداراک
دا بختندہ و سجداک
دا پھلاک دا غنچہ اک
کل کھرہ
اگہ تینے آن جتا کیسہ کنے

.....☆.....☆.....

تغ

.....
تغ کس اس

مہرتا

دا حقیقت اے

ملاٹ خنتے تو اس کننو

ولے مہرتا الو

بے مہری اس

.....☆.....☆.....

نا احساس

.....

نا احساس کنے دے پدے آن دُن پلو پڑکننگ اے

دُنکھ خاخرنا زراب

بارونا پاٹ آتے گھیراٹی ہلیک

نا احساس کنا اُست اے

ہندن مُٹ اٹی ہلنگ اے

دُنکھ

مجھی تے کہ

جال اسے شکار یک خسر

یا ہلے

بازرتینا

پنجه ٹی معصومنگا چکاتے

ناگمان

نا احساس
دے پہ آن
کنا بے تاہیری اے زیات کنگ اے
کنا تغ تے کنا جارات اے پلنگ اے

بر
کنے تینا کرک
یا گڑا
احساس اے تینا در

.....☆.....☆.....

کان مُردا کہن

.....

برنی مُرکان دا کان بھاز مُرن

مہرانا بال ائی

آسمان آتیٹ

بال کین جمرٹ

برنی پرک مرین

کان نو داتیٹ

رنگ و بلسم تے آ

نن گدانس تقن

جلب اٹ استاتا کان

خوک تو بے نانن

کان مُردا کانن

داڑے بے مہری اے
قہر و بیدادی اے
داڑے عشق جرم سے
مہرے داڑے گناہ
کان مُردا کہ زن

.....☆.....☆.....

خوکی

.....

خلیوہ داسا

نینتو خوکی آن

دانہ خوکی آن پد

اگہ مُرسون

تو

نن اڑتوماک بھاز عذاب مرون!

.....☆.....☆.....

درو زندائی
بے مہری و ناقدری تا نشانہ کر لیس کنے
الّا
بتنگوس اینو قبر اکنے

.....☆.....☆.....

پارہ
درو
ہمونانخن تا گنوک کسک انامش تانس
سہی مسوس کہ دیر کسفینے تا
اونا احساس

.....☆.....☆.....

دادیرے

.....

دادیرے جعفر سوختہ

دادیرے خلیک نالہ

دادِ نادِ جودِ پونے

دادیرے زراب اٹ قید

دادیرا بلاتما

دادیرے خلیک پوہاڑ

دادیرے صلیب آمیخ

دادیرے غم اٹ گٹ کار

دادیر دتر چڑے

بے مہر دتر چڑے

دادیرے خرینک تینگ

دادیرے ستر پُر خون
دادنا نگاہ چاخور
دادِ نادوہی کپے
دادیرے زخم خوردہ
دابندغی ناشانے
دامہرنا کلہو اے
داوڑ کہ سزاوارے
دا عشق سنا جنونے
داہمودے ہرا بندغ
انسانیت ناپن اس

.....☆.....☆.....

گوریچ

عمر سے سینا پنڈا کو سوڑو کا گوریچ اے
باسننگا جوزا کو سُم شلوکا گوریچ اے

بے نپاد، بے ہنکین، صوب اسینا پول کاراُن
چلتی آ کاٹم تے بیرنوک، دستاراُن
شورا سینا ڈھل تے ٹی پورا سے تو ہماراُن
فکر سے تو تنیاو نن اسٹ یکجا اُن
نت شپاد شنزاکو دم الوکا گوریچ اے

مُر زرس داہٹ آن اینگ بن توارے شعراتا
وا شوان ، میٹینگے لالازارے مہراتا
رژن اسینا رنداٹ نن سرالوک نثو بر
صوب اسینا کیسوتے بیرنوک نثو بر
دُن گنوک اُمیدا کو اوغفوکا گوریچ اے

مرک ا سینا سیجا ٹی زندگی تو ہمرا اُن
دامانے عُقابی ناچاڑدی تو ہمرا اُن
نن حیاتی ناغم تے کل اے پوکرین بسن
نیک دعائے جیجانا پلوآ تقین بسن
اشکرا نگا یاداتے وا اتو کا گوریج اے

.....☆.....☆.....

کنا ڈھیہ ناو

رنگ آک نداراک کنا ڈھیہ ناو
تلمل داستاراک کنا ڈھیہ نا و

بشامی آ نوداک اے شیکانے شلنگو
ڈکالی آ ہنکین آ واپھلاتے دسینگو
پھلاک بہاراک کنا ڈھیہ نا و

بڑزانگا دا ہر خیال رینگانے اوڑآن
ہر مہر دا ہر سیال رینگانے اوڑآن
ایلمک گہاراک کنا ڈھیہ ناو

دامش تیٹی استاک دسوکو عنخوار
داخاک اٹی لعل آک تنخو کو عنخوار
داوڑ ننا خواراک کنا ڈھیہ ناو

مستا گرا تہوٹی
پُر خنکو ہر کلہوٹی
دِنادر اپا ای کاو
دڑ داتا داجلہوٹی
ہر پار خا خرا کو
بے بندغ آن اُرا کو
ارواک صلیب آمینجو
سجدہ ٹی سردرا کو
نایا داسینا پاسا
اُس ت کس تخو کے آسا
تختی تیٹ کنا سا
کسس تفک دلا سا
زارس شنگ اے ساتو
دارازے کس پاتو

زندات نانا تو دسکان
زنداتا رنگ شاتنو
پوکر حیات گنو کے
عشق ہورہ وگرو کے
کاٹم لیخ آن ڈرو کے
عقل عشق ائی تو پو کے

.....☆.....☆.....

تروینی

.....
نن زرس اسے ٹی اوڑ کہ تینے کسفیسُن
ولے پارے گنوک مفسیس
ای محبت ناپن آ نیتو مسخرہ کس کریسٹ

.....☆.....☆.....

تروینی

.....
زار تنگ اے الپسہ کنے
شادناچٹ کس ہم تفسیہ کنے
خرین ازگانماد فیصلہ کسفینے کنے

.....☆.....☆.....

تروینی

.....
پاریکہ کنے مہر و محبت ناپن آن نفرت اے
داسا معلوم مس کنے
کہ اودے کنے آن بیرہ نفرت اس

.....☆.....☆.....

تروینی

.....
سفرٹی غمتا مروس سنگت جوان اسک
تروس دتخس ننے محبت جوان اسک
دازند چٹ خرینی ٹی ہم ہنین مروس

.....☆.....☆.....

تروینی

.....
اوکہ اواراف کثوحیاتی
داسای پھرتا موسم کن
گل انتے کیو.....؟

.....☆.....☆.....

چورک

کنا باطن ٹے برک ہر تینے
خازگی آسوچ اے ناہم پاک نشان ایتوٹ نے
نینتو تشریح ہراکہ مریک فلسفہ وسوچ کنا
گنگ اسے اُٹ ولے فکراتا زبان ایتوٹ نے

چورک

اے یار ڈرؤغم تے ٹیسی کرے ہنا
بے مہراگا ستم تے ٹیسی کرے ہنا
شعرو سخن تے درڈینا پاھو آ درنجیسا
درڈی آ دانظم تے ٹیسی کرے ہنا

.....☆.....☆.....

چورک

گلاب وپھل وزگس خنک اونا
چڑا تو بے تو مجلس خنک اونا
سرے شام شاعری آدینک تو کیرہ
کنا شعر تیان بیدس خنک اونا

.....☆.....☆.....

چورک

آسراتے زندگی مرک آن پد
تک کپک بے تعی مرک آن پد
دازمان تو ملتودادے سخن
کاٹم ارفو شاعری مرک آن پد

.....☆.....☆.....

چورک

تو بے بینانے جمراتے پدا
نن امر پا بدن بدن کپن
نی کہ چٹ ایٹیسہ مہراتیا مش
انگہ ارمانتہ نن کفن کپن

.....☆.....☆.....

چورک

شام اے ہجراتا سحر نخلکو نا
دشت و صحراٹے شمر نخلکو نا
دا حیات نائے نی مرک او نا
انٹے غنخوارن بدر نخلکو نا
.....☆.....☆.....

فرد

تو بے نا بدل تسک ماگم تے ننے
خوشی تے درے کل اے تس غم تے ننے
.....☆.....☆.....

فرد

بریسه نی تو اسہ ساہت ا کہ بس
اگہ کاسہ تو بس کاسا نی
.....☆.....☆.....

فرد

ظاہر پرست و کٹر دُئس بے بالنگے باطن تے
تُف کیک سمندر ٹی دون ناپونغٹ لُئس چند تے

.....☆.....☆.....

ہنار برنی آدو تک آک دیر مَسُر، و لے بتورے نُم
لمہ باواک نما پیر مَسُر، و لے بتورے نُم
شام سنا شمع غاک اخیر مَسُر، و لے بتورے نُم
ھوا ستاک ننا دیر مَسُر، و لے بتورے نُم
(۳۱، اگست ۲۰۱۸)

اے مولا!

کرم تا کرنگاہ دا ڈیہہ آ مولا
کہ توروک جھولی ئے بس نے آ مولا
اے مولا تارمئی تے در ڈغارآن
اے مولا مَر فسادے کر داشارآن
اے مولا غم تے ارف ہر سوگوارآن
چڑا ماگم کو دا توبے آ مولا

اے مولا رحم کر نا رحم ئے خوانا
اے مولا صدخہ اٹ بی بی حوا نا
اے مولا بدلہ ٹی ہلپیس خطانا
رحیم اُس رحم کر دا مے آ مولا

اے مولا، ظلم تیتے آ کرین
اے مولا، منینہ حدآن تدین
اے مولا، آخر اعمال اٹ دسین
حیاتے بشخ قضا دے آ مولا
کہ توروک جھولی ے بس نے آ مولا

.....☆.....☆.....

